

Henri Alken

Henri Johan Alken is geboren op 24 oktober 1905 in Rotterdam. Hij was de zoon van Harm Jan Alken en Francina Martha van Oostendorp.

Na zijn dienstplicht in 1925 bleef hij in het leger. Hij ging in 1933 naar Nederlands Indië en diende bij het KNIL. Hij trouwde op 15 oktober 1936 in Batavia met Era Ponium (1910-1948). In 1928 werd hun kind geboren. Het stel woonde bij het uitbreken van de oorlog in Bandung.

Henri was lid van de Oud Padvinders Vereniging,

Tijdens de mobilisatie was Henri soldaat bij de infanterie bij het KNIL en was gelegerd bij het 15^e bataljon in Bandung. Hij werd na de capitulatie op Japan op 8 maart 1942 krijgsgevangen gemaakt en geïnterneerd op Java. Hij zat onder andere in een krijgsgevangenkamp in Bandung. Tjilatjap en Batavia. Hij vertrok op 15 januari 1943 met de Harugiku Maru 2 (Van Waerwijck, een oud-KPM-schip) met 3188 medekrijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren merendeels afkomstig uit het kamp Kampong Makassar. Tijdens de overtocht van de Javazee was geen schip te zien, ook geen begeleidend schip. Dit transport is bekend als Java Party 9, het 9e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Drie dagen later kwam het schip aan in Singapore. De volgende dag werden de krijgsgevangenen met vrachtauto's overgebracht naar kamp Changi. Van daar werden ze binnen twee weken per trein overgebracht naar Thailand om te werken aan de Birmaspoorweg.

收容所 Camp	第17号收容所 Alken, Henri Johan	番号 No.	第II号 24 October 1905
姓名 Name	Alken, Henri Johan	生年月日 Date of Birth	24 October 1905
国籍 Nationality	荷兰 Dutch	所属部隊 Unit	Inf. XV No. 89973
所属身分 Rank	兵 Soldat	捕獲年月日 Date of Capture	17-3-42
捕獲場所 Place of Capture	Bandung	父ノ名 Father's Name	Alken, Harm Jan
本籍地 Place of Origin	Bandung	母ノ名 Mother's Name	Francina, Martha, Alken
通報先 Destination of Report	Kampong 66 Makassar	備考事項 Remark	軍人 p.w. 12.100

補遺欄 Other Information
昭和18年10月12日 聯合國軍: 引渡

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in

Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

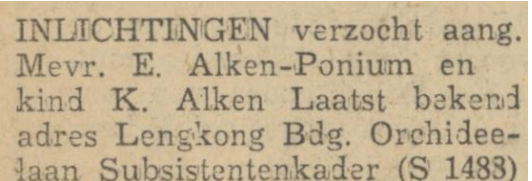
Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Henri kwam terecht in kamp Chungkai, Thailand. Kamp Chungkai lag 57 km van Non Pladuk, aan de samenvloeiing van de twee grote rivieren, de Mae Khlaung en de Khwae Noi. Hier werd gewerkt aan twee bruggen over de rivier de Kwai. Het kamp werd later een groot hospitaalkamp met heel veel zieken, die terugkwamen van de hoger gelegen werkkampen langs de spoorlijn. Het was tevens een doorgangskamp voor mannen, die op weg waren naar de hoger gelegen werkkampen. Chungkai werd geopend in november 1942 en bleef in bedrijf tot het in juni 1945 werd gesloten. Tijdens zijn krijgsgevangenschap was hij daar aanwezig bij de oprichting van de Kapitein Servaes Stam op 2 december 1943. Veel scouts uit Java vonden elkaar daar weer. Deze stam heeft bestaan tot mei 1944.

Vervolgens ging hij onder andere naar kamp Niki op de grens van Thailand (Siam) en Birma. Via Singapore ging hij vervolgens naar Dalat en Saigon in Frans Indo China (Vietnam). In Dalat zat hij in kamp Lhing Khang. Hier moesten ze werken op een bestaand (Frans) vliegveld op 1400 meter hoogte, 30 km ten zuiden van de bergplaats Dalat. Het kamp lag in een harsbomen-bos, op 2 km van het vliegveld. Hij zat hier met 1500 krijgsgevangenen van mei tot juli 1945 en ging daarna naar het Hospitaalkamp in Saigon. Daar werd hij op 15 augustus 1945 bevrijd.

Na de bevrijding diende bij het Prins Bernhard bataljon, het latere 8e bataljon in Riouw. In januari 1947 werd in de krant een advertentie geplaatst met de vraag om Inlichtingen over zijn vrouw en kind. Ze overleed op 8 januari 1948 in Tandjoeng Pinang.

INLICHTINGEN verzocht aang.
Mevr. E. Alken-Ponium en
kind K. Alken Laatst bekend
adres Lengkong Bdg. Orchidee-
laan Subsistentenkader (S 1483)

Na de oorlog ging hij in april 1948 met de Johan van Oldebarneveld met verlof naar Nederland en keerde in november weer terug naar Nederlands Indië.

